

KÖZÉRDEK

VEGYES TARTALMU HETILAP,

Előfizetési ár:

Félévre . . . 1 frt 50 kr.
Negyedévre . — „ 75 kr.
Egy óra . . . — „ 25 kr.

Megjelen minden vasárnap reggel.

Egyes szám ára 6 kr.

NYILTTÉRKÖZLEMENYEKET és HIRDETESEKET
mérsékelt árjegyzék szerint számít

a kiadóhivatal Mátyus-utca 30.

Szerkesztőség:

Csongrád, Mátyus-utca 30-ik szám a.

hova az előfizetési és hirdetési díjak, valamint
a lap szellemi részét illető közlemények
küldendők.

Kéziratok vissza nem adódnak.

A tüdővész felelősség mellett gyógyítható.

A múlt évben dr. Koch tanár Berlinbe tartott orvosi kongresszuson kijelentette, hogy nem messze van az idő, midőn a tüdővést sikeresen gyógyíthatja annál is inkább, — mert ujonnan alkalmazott gyógymódja és szereivel már eddig is feltűnő sikert ért el. Utánna alig pár hónapra hozzák a lapok a hirt, hogy dr. Kochnak végre sikerült hosszabb időn keresztül folytatott fáradalmas kutatás után a régen ohajtott gyógymódot és szert feltalálnia a tüdővész sikeres gyógyításához.

Az egész civilizált világ, mint korunk egyik legnagyobb vívmányát, a legnagyobb öröm és meglepéssel fogadta s mint korszakot alkotó új vívmány az egész világ sajtóját hónapokig foglalkoztatta.

Én, ki dr. Koch találmánya iránt kétszeresen érdeklődtem azért, mert én már évekkal azelőtt birtokában voltam egy gyógymód és szernek, mely a tüdővést teljesen kigyógyítja, de tulságig meő szerénységem mellett nem voltam bátor, hogy azzal nyíltan fellépjek. Ez oknál fogva, hogy figyelemmel kísértem a napi sajtóból a berlini dolgokat az nagyon természetes már azért is, hogy dacára én jóval hamarabb feltaláltam azt, de a bátortalanságból származott s időről időre általam elhalasztott s napvilágra nem hozott találmánynak dr. Koch által megelőzését láttam; mi által addig őrzött találmány

titkom, értékét vesztve, reám nézve megsemmisültnek látszott, mert nem éreztem magamat hivatottnak nyilvánosság elé lépni akkor, midőn a tudományosan képzett dr. Koch már megkezdte a sikeresnek jelentett gyógymódot. Legkevésbé sem volt tehát szándékomban, hogy dr. Kochal versenyre kelve, — vele szemben fellépjek; mert az orvosi pályával én hanyatthomlok ellenkező pályát választottam megélhetési pályául és így magamat arra nem éreztem hivatottnak, hogy egy tudós és iskolailag is nálamnál kiszámíthatatlanul képzettebb orvossal, ki hosszabb időn keresztül folytatott kutatásai és többen mü betegség gyógyításában elért sikerei s bocztani ismereteinél fogva is megmérhetlen magasságban áll felettem, hogy azzal versenyre kelljek.

A lapokból mindenek fölött dr. Koch gyógymódját és szerit kísértem különös figyelemmel s midőn megtudtam, hogy milyen gyógymódot és szert használ, azonnal beláttam, hogy azzal a siker nem lehet teljes, legalább olyan nem lehet, mint a milyent én egyszerűbb módon értem el. Bár a kutatók száma ma is légiókra megy, ma az egyik találja föl, holnap már a másik feltaláló üti fel a fejét s mikor a végeredményre kerül a dolog, azt találjuk, — hogy tulajdonképpen s e m mi sincs ebben a tekintetben feltalálva. Szerintem ez időben csak egy módja van a tüdővész sikeres gyógyításának és e gyógymód és szer, nem lehet más, mint amilyent én egy-

szerűségemmel bár, de mint biztosan gyógyított, feltaláltam, a melynek sikereiért ma már felelősséget is vállalhatok.

Megjegyzem, hogy gyógy módom a legegyszerűbbek egyike s fájdalom nélküli és veszélytelen és olyan gyorsan ható, hogy minden várakozást felül mul. Ha ugyan tud valaki, aki hivatott erre sikeresebb eredményt felmutatni, úgy ma is visszalépek. Visszalépek az esetben is, ha a közvélemény vagy a magas kormány hivatatlanságomra való tekintetből azt kívánna.

Azért csak kötelességet vélek teljesíteni, ha nyílt szavakban adok kifejezést e fontos titok napvilágra hozásának. Most, midőn üresen látom a teret és tudva azt, hogy az emberiség óriási szükségét érzi, hogy ilyen titok ne legyen titok; bátorkodom fellépni azon reményben, hogy szabad tért nyerek s megvédve mindennemü presszió és megtámadtatások ellen. Hogy itteni közleményeim nem üres meg gondolatlan reklam. im álljanak itt a minden kétséget kizáró és a teljes sikert egész világitásba helyező igazoló adatok, melyekből egész világosan megérthető, hogy hogyan lettem én tüdőorvossá.

Mindenesetre tagadhatlan, hogy az orvosi tudománynak némely részben elsajátítása által érhettem el sikert, mely nélkül sohasem tudtam volna nevezett betegség gyógyítását feltalálni.

Hogyan lettem tehát én tüdőorvos?

Nevezett betegségben szenvedve, magam is arra kénysze-

rittetem, hogy orvosi tanulmányt szerezzek és próbagyógykísérleteket tegyek. Vezérelvem volt, hogy az ember önmagán jobban tehet gyógypróbákat, — főleg ha azokat érzéki alapra fekteti. Figyelemmel kísértem az ételek és italoknál beállandó érzéki hatásokat s a melyek a sebbzett tüdőben izgatásuknál fogva károsoknak bizonyultak, azokat mellőztem. — Ez persze, csak egy feltétel volt és annyi eredménnyel, hogy nevezett betegségben enyhülést szerezve, meglehetően hosszabbítani az életet ez által is egy kissé.

Katona kórházakban, mint beteg, minden oly dolgot, mely e betegség teljes felismerésére vezethet, a legnagyobb figyelemmel kísértem: ez volt az egyik legfőbb alap ahhoz, hogy a tüdővész gyógyítását feltalálhattam, mely nélkül a gyógypróbákat soha sem tudtam volna biztos alapra fektetni. — Reám nézve nagyon hiányos ltanumány volt még ez, hogy sikert érhessek el. A test- és egészségtanból tovább tanultam, hogy a tüdő szerviminőségét, állását és sajátságait megismerjem; ez ismereteket is elsajátítva még nem tudtam semmit e betegség gyógyításában.

Most más gyógy mód és szer után kutattam tovább azon reményben, mint általában betegnél lenni szokott: talán sikerülni fog valami módot fel találni, hogy e betegségtől megszabadulhassak. Ez volt legnagyobb titka a gourdiusi csomó megfejthetésének. A számtalan gyógykísérlet, különféle mód és szerekkkel már-már mind hiába valónak bizonyult a miket csak megpróbáltam.

Az idő haladt: a baj üdült. A remény már-már végképpen kezdett elhagyni, hogy feltalálom azt, a mire törekedtem. — Ekkor már nem első ízben voltam ágybanfekvő beteg s mindenről lemondva, a sorsra bízom magamat; midőn egy gondolat villant meg elmémben egy hasznosnak ígérkező gyógy mód és szer iránt, hogy azt még megpróbálom. — Néhány

napig megis kíséreltem azt használni, de azt is a b b a n hagytam; bár némi könnyebbulést éreztem, de azt kevésbé sem tulajdonítottam gyógyeljárásom hatásának.

Pár nap elteltével jutott eszembe egy akkor figyelme sem vett oly (jelenség.) mely arra kényszerített, hogy a legutóbb használt gyógymódot újra megpróbáljam. Az észrevett jelenség után indulva, pár nap alatt az eredmény feltűnő sikerrel végződött; mert a tüdőben oly javulás állott be, mely minden várakozást felül mult. Az előbbi vérszegénység daczára, néhány nap alatt a vérmesedés gyors emelkedése következett be. A tüdőben beállt javulás és a hűtés által azon keletkezett egészségtelen részek gyors eltávolítása, mind teljesen igazolta, hogy gyógymódom és szerem minden tekintetben megfelelt a várakozásnak. Ezt továbbra is elméleti és gyakorlati tanulmány tárgyává tettem, hogy az elért eredmény csalhatatlanságáról meggyőződjek.

Évek óta vagyok már birtokában e találmánytitoknak; évek óta akartam már napvilágra hozni, míg most elhatároztam, hogy bármily akadályok mellett is, de nyilvánosság elé lépek vele. Hogy mely esetben követelek el könnyelműséget, — akkor-e, ha ezt közérdekben napvilágra hozom, vagy akkor, ha ezzel elhallgatok? A választ erre a közvélemény van hivatva megadni

Minthogy pedig én a közép- vagyis iparos osztályhoz tartozom, személyemre nézve a következő indokokat bátorkodom felemlíteni. Egyik legszerényebb ember vagyok, előképzettségem nagyon hiányos volt; de önképzés által mégis annyira emelkedtem, teljesen hogy felismerem a haladás e korszakát és megis értem, a mit lapom is eléggé igazol. — Ezt azért állítottam fel, miszerint ez által is reményem kizárhatni személyemet kicsinylő azon felfogást, hogy ily fontos tudományágban nem tudhat az semmit, a ki nem azt tanulta s ki az értelemnek

sem állhat azon a fokán, hogy ily tudományhoz hozzá is szólhatna.

Gyógymódom használatánál mindenek fölött fődolog a teljes bizalom; ha ez megvan, nem maradhat el a biztos siker. — Volt idő, midőn egyes betegeken segíteni akarván, felajánlottam e tudományban szerzett ismereteimet, — kik között hozzám közel állók is voltak, s kik közül fordultak is hozzám segélyért, de a végkimerülés pillanatában, midőn már az élet perzei is megvoltak számlálva. Ily körülmények között már nem segíthettem volna semmit sem s hogy a bekövetkező elhalálozás nekem ne tulajdoníttassék, nemis tettem semmit.

Hivatott nem vagyok, hogy e pályán működjem, az emberiségre e becses tudomány titkot eladni szándékozom; mert ez csak akkor, fog hasznossá válni az emberiségre, ha nem lesz titok. Mielőtt gyakorlatban alkalmaztatna gyógymódom, előbb elméleti uton is kész vagyok megfejteni e betegség keletkezéseit; továbbá pedig, hogy mily jelenségeknek kell bekövetkezniök gyökeres kigyógyulás esetén.

Hogy én e betegségben voltam az nem egy hivatalos bizonyítékkal is igazolható.

Gyógymódom és szerem ártalmatlanságát az esetleges gyógypróbákat magamon is bebizonyíthatom és az egész gyógyidő tartam végeig folytathatom mindig, hogy mindenemü gyanu kizárassék veszélyessége felől.

A gyakorlati próbákat megelőzőleg bárminemü czáfolatoknak hely nem adatik.

A kik e betegség gyógyításának titkát megakarják szerezni, forduljanak hozzám ajánlataikkal.

Ifj. Keviczky György.

Nyilatkozat:

Műhelyemben dolgozva erős munkában nagyon kimelegedtem s midőn munkámmal kész voltam, kívül egy kapu felvasalásához fogtam ugyan abban a vékony ruhában, melyben a műhelyben szoktam dolgozni. Tél közepe volt; a legnagyobb hidegek

jártak, oda kint a könnyű munkában nagyon keresztül hültem.

Másnap elkezdtem kimondhatlanul köhögni és ez kinozott éjjel nappal; étvágyam megszűnt, s dohányzást a mihez hozzá voltam, abba kellett hagynom. Ez idő alatt éjjeleket és nappalokat köhögéssel töltöttem; egy percet sem birtam aludni. Dolgozni meg éppen semmit sem, mert oly erős folytató nyomást éreztem mellemben, hogy ha valamit meg fogtam vagy csinálni akartam, azt hittem hogy mindjárt megfulladok. Kovács mester lévén, valami munkát vettem a kezembe, pár ütés után a kalapácsot le kellett tennem, nem birtam karjaim mindjárt elhaltak.

Ez idő alatt jó ismerősöm, ifj. K e v i c z k y György hozzám jött, kinek elpanaszoltam kiálthatatlan és a vég-kimerülésig kinező bajomat, ki is mindjárt kijelentette, hogy ha bizalommal leszek hozzá és a gyógy módhoz, amint ő mondja, aszerint alkalmazkodom, úgy pár nap alatt teljesen helyre fog jönni egészségem. Én, ki látva veszélyes helyzetemet, örömmel fogadtam ajánlatát és azonnal megtettem a kívánt intézkedéseket, hogy hátha megszabadulhatok veszedelmes helyzetemből. Pontossan az előadottak után jártam el minden tekintetben; e gyógymódnál e napot követő éjjel még nyughatatlan gyötrő rossz éjszakám volt, de már másnap meglehetősen könnyebbülést éreztem; ezt követő napon, vagyis harmadnapra a megkezdett gyógy időtől számítva, már annyira jobban lettem, hogy reggel már dolgozni is képes voltam, mit egész nap birtam minden fájdalom és anélkül hogy nehezemre esett volna.

Bámultam az alapos tapasztaltságot, hogy hol szerezhette jóltevő barátom e kiszámíthatlan fontosságú ismereteket; hogy ily mesebeli gyorsasággal egészségem egész teljességében helyre állította.

1886. január hóban voltam e betegségben s azóta több mint 5 év mult el és a gyógymód oly sikeres volt, hogy a betegségnek semmi nyoma és utókövetkezménye nem lett; bár eleinte azt hittem, hogy előbb-utóbb csak kiüt rajtam és sinyleni fogok benne.

Csongrád, 1891. aug. 1-én.

Borbás Lajos.

Tudomásommal történt

Borbás Henrik, * * * **Kádár Sándor.**

Félreértés elkerülése végett megjegyzem, hogy Borbás jobban külsőleges erős tüdőhűtésben volt; bár ily korán ért s hűtésből származott eseteknél a tüdőbajok bármely nemét is lehet azzal a móddal is gyógyítani, melyet fent neveztettem, de idültebb tüdőbajoknál e mód már nem ér semmit sem.

Tehát az igazi tüdővést, melynek gyógyítási titkát bírom, egész más

gyógymód és szerrel gyógyítom sikerrel bármily idült legyen is az; mindenestre életerőnek kell még a betegben lennie.

Több tüdőbeteg nem gyógyítottam magamon és Borbáson kívül. Mint emlitem a gyógymód Borbásnál egész más volt, mégis határozottan tudtam, hogy a siker teljes lesz; mert már ismertem a tüdőhűtések és bajok különféle neveit, s hogy sikert érjek el, a tüdővéstnek nevezett tüdőbaj gyógyításában elért sikerein szolgáltak kalauzul.

Ifj. Keviczky György.

UJDONSÁGOK.

A negyvennyolcz népkör Szentesen népes ülésében elhatározta, — hogy felir az országos függetlenségi és negyvennyolczas párthoz, melyben köszönetet mond a pártnak az egységes magatartásért, melyet eddig is már kifejtett az országgyűlésen az állami kinevezés behozatala ellen s nehéz küzdelmének és hazafias magatartásának egységes és rendületlen folytatását ezutánra is a haza érdekében kéri, mert ez uton hiszi, hogy a nemzet közszabadságára nézve káros javaslatból törvény soha sem lesz. Egyuttal elhatározta a párt, hogy az ország összes függetlenségi köreit megkeresi, hogy az országos függetlenségi pártnak ezen hazafias küzdelmében népgyűlések összehívása által is lelkesítő támogatást nyujtsanak.

CSARNOK.

A szerelem hatalma.

Matild volt az árva leány neve, akit a gazdag és büszkeségéről híres Várlakiné vett pártfogásába, midőn annak édes anyja, aki leánykori barátnéja volt, meghalt s kinek halála előtt megígérte, hogy gondjaiba fogadja leányát.

Az évek multak, Matild gyönyörű hajadonná fejlődött, s midőn a tizenhetedik évét betöltötte Várlakiné úgy gondolkozott, hogy a kérést, ha jön, nem kell kikoszorazni, annál is inkább, mert fiát, Oszkárt, kinek hajlamát észlelte a leány iránt, féltette; most, midőn egy évi távollét után pár hó múlva haza jön ő annak gazdag leányt szemelt ki; büszkesége fellázadt még arra a gondolatra is, hogy ez a leány akit ő kegyelemből nevelt fel, az ő fia felesége legyen.

Igy történt, hogy midőn Ernyei Béla, jómódu földbirtokos megkérte a leány kezét, Várlakiné neki ígérte azt.

Matild nem mert soha ellent mondani nevelőanyjának, ilyen esetben meg éppen nem; mert hisz kifogása a férfi iránt nem lehetett, derék, becsületes ember volt és még szereucsjének tarthatta, hogy őt, mint szegény árva leányt nőül kérte. Csakhogy szívét ilyen okoskodással nem lehetett megnyugtani, mert hisz ő szeretett lelke egész hevével, de az, akit szeretett, nem Ernyei volt.

Haloványan, remegve ment szobájába, hogy szabad folyást engedhessen könyeinek. Zokogva hajta szép fejét kezeire, míg ajkai lázasan suttoztak egy nevet s nem vette észre, hogy az ajtó kinyílt és azon Várlakiné lépett be, aki meglepetve kérdé:

— Mit jelentenek e könyek? mi történt veled? Talán megbántott valaki? szólj?

— Oh nem! — szolt ijedten Matild, míg könyeit iparkodott elrejtteni, — senkisémbántott meg, csakhogy . . . és itt elakadt.

— Csakhogy . . . Nos tovább! mi bántja szívedet? kérde Várlakiné behizelgő hangon, vagy talán nekem nem szabadna azt tudni? szólj bizalmasan, hisz anyád helyett anyád vagyok!

E szavakra Matild egész alakja megváltozott; egy reménységár lopódzott szívébe, mely hajnalpirosságot csalt reszgeteg arczára; tekintete zavart és félelmet árult el, küzdött önmagával, küzdött a szenvedéllyel, mely erősebb volt, mint akarata.

Végre remegő hangon így szolt:

— Óh anyám, ne üzz el magadtól! én nem akarok még férjhez menni.

— Micsoda? te kosarat akarsz adni azon derék fiatal embernek, akinek bármelyik leány is szívesen nyujtana kezét?

— És én mégis attól félek, hogy én nem leszek vele boldog soha!

Várlakiné görcsösen szoritá övébe a leány kezét, azután az izgatottságot le nem küzdhető hangon így szolt:

— Mi kifogásod van, vagy lehetne az általam jól ismert, derék Ernyei ellen?

— Az, hogy nem szeretem, — szolt eszdő tekintettel Matild.

— S ki birja vouzalmadat? — kérdé.

Várlakiné, a szemeit fürkészőleg szegzé a remegő leányra, aki össze-rezzent e fürkésző tekintettől s nem birt tovább uralkodni érzelmein, zokogva hajta fejét nevelő anyja kebelére, forró könnyeivel áztatva annak kezét, mely az övét még most is görcsösen szoritá, aztán lázasan suttozá:

— Oh, bocsásson meg szívemnek, hogy nem vagyok elég erős tovább eltitkolni érzelmeimet! én szeretek, de nem Ernyeit. Oh, ne foszszon meg attól, aki lelkemben él és aki viszonzza szerelmemet, s aki nem más, miut Oszkár.

(Vége köv.)

Gőzhajózási menetrend.

I.

A gőzhajó indul Csongrádról Szegedre:

”	”	”	Szerdán)	reggel
”	”	”	Pénteken)	4
”	”	”	Vasárnap)	órákor

Csongrádról Szolnokra:

”	”	”	Kedden)	reggel
”	”	”	Csütörtökön)	4
”	”	”	Szombaton)	órákor

II.

A gőzhajó indul Szegedről Szolnokra:

”	”	”	Hétfő)	délután
”	”	”	Szerda)	4
”	”	”	Péntek)	órákor

Csongrádra érkeznek 9—10 óra közt:

III.

A gőzhajó indul Szolnokról Szegedre:

”	”	”	Kedden)	délután
”	”	”	Csütörtökön)	3
”	”	”	Szombaton)	órákor

Csongrádra érkeznek 9—10 óra közt.

Vasuti menetrend.

I.

Csongrádról indul — d. e. —	10. —
K.-Kis-Szállásra érkezik, — —	1 0.5
Félegyházára » « — —	11. —
Szegedre ind. (sz. v.) — — —	11. 47
Szegedre érkezik. — — — —	1. 14
Budapestre ind. (gy. v.) — —	11. 47
Budapestre érkezik — d. u. —	2. 05

II.

Csongrádról ind. — d. u. —	2. 10
K.-Kis-Szállásra érkezik. — —	2. 48
Félegyházára » « — —	4. 16
Szegedre ind. (gy. v.) — —	. 44
Szegedre érkezik. — — — —	. 4
Szegedre ind. sz. v. — —	4. 5
Szegedre érkezik. — — — —	6. 4
Budapestre ind. (sz. v.) — —	5. 92
Budapestre érkezik. — — —	8. 45

III.

Budapestről ind. (sz. v.) d. e.	7. 45
Félegyházára érkezik. — —	11. 05

Csongrádra ind. — — d. u.	12. 5
K.-Kis-Szállásra érkezik. — —	12. 30
Csongrádra » « — —	1. 08
Szegedről ind. (sz. v.) — —	10. 47
Félegyházára érkezik. — —	11. 46
Csongrádra ind. — —	12. 05
Csongrádra érkezik. — —	1. 08

IV.

Budapestről ind. (sz. v.) d. u.	12. —
Félegyházára érkezik. — —	4.
Budapestről ind. (gy. v.) — —	1.
Félegyházára érkezik. — —	3.
Csongrádra ind. — — —	5. 45
K.-Kis-Szállásra érkezik. — —	5. 10
Csongrádra » « — —	6. 17
Szegedről ind. (sz. v.) — —	10.
Félegyházára érkezik. — —	4. 55
Csongrádra ind. — —	5. 12
K.-Kis-Szállásra érkezik. — —	5. 40
Csongrádra érkezik. — — —	6. 10

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos

Uj Keviczky György.

SZILBER J.-NÉ

KÖNYVNYOMDÁJA, KÖNYVKÖTÉSZE és KÖNYVKERESKEDÉSE

saját házában **CSONGRADON** magtár-utcza.

Van szerencsém Csongrád város és vidéke közönségének tudomására hozni, hogy helyben, magtár-utczán, évek óta fenálló, a mai kor igénye szerint a legújabb betűkkel berendezett

könyvnyomdában

bármiféle a nyomdászati szakba vágó munka a legjutányosabb árért készítettik el.

Könyvkötészetemben

a legdiszesebb bekötések izlésesen állittatnak elő. Mérésékelt árakról mindenkit biztosítok.

Ajánlom még a kiadásomban hetenként megjelenő

„TISZAVIDÉK”

czimű lapomat

Előfizetési ára egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyed évre 1 frt.